

Publicerad 2018-08-01 14:31 av iami

När det, mitt i det destruktiva, vänder och blir till något hoppfullt

Mitt hjärta förblev intakt

Hans sårande ord försökte penetrera min hjärtvägg men mötte motstånd. Hela dagen var tillägnad hans ära.
Att lyfta, att höja, att visa kärlek.

Något var annorlunda men jag kunde inte sätta fingret på vad det var.

Han var glad, han var kärleksfull.

När kvällen kom hörde jag honom gurgla i badrummet.

Det var längesedan men inget annorlunda.

När vi la oss kunde jag känna den där doften igen.

Den som får det att sticka till lite i näsan.

Som dagen efter.

Det var inte Listerinet som luktade.

Det var två öl.

Besviken gick jag ut och postade det där brevet som hamnat i fel postlåda.

Var tvungen att komma därifrån.

Ville inte slå, ville inte få ångest, jag bara "ville inte".

Efter att ha gått några minuter började jag återvända till mina tankar jag hade innan.

"När du förändrar ditt sätt att se på någon, förändras den du ser på"

Ungefär så. Max Planck, kvantfysiker.

Så jag tänkte, när han försökte sår mig.. vem var egentligen den sårade?

Var det jag? Nej.

Det var inte jag.

Vem försökte skuldbelägga vem?

Kanske lite till en början.

För sorg, panik, ångest och rädsla knackade på och undrade om jag hade tid.

Det hade jag inte.

Jag hade inte tid för de tankarna.

Även om han inte förstår det själv, så det han säger till mig, säger mer om hur han mår än om vem jag är.

Aldrig har hjärtat känts så starkt.

Starkt och rofyllt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren iami med Poeter.se id #110719 innehar upphovsrätten